

Rozporządzenie Prezydenta Ministrów, Ministra Skarbu, Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 12 lipca 1921 r.

w przedmiocie zmiany niektórych postanowień rozporządzenia z dn. 20 grudnia 1920 r. o wykonaniu ustawy z dn. 13 lipca 1920 r. o uposażeniu nauczycieli, dyrektorów, instruktorów państwowych szkół zawodowych oraz seminarjów dla nauczycieli szkół zawodowych (Dz. Ust. Rz. P. z 1921 r. № 3, poz. 12).

Na zasadzie art. 12 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu nauczycieli, dyrektorów, instruktorów państwowych szkół zawodowych oraz seminarjów dla nauczycieli szkół zawodowych (Dz. Ust. Rz. P. № 65, poz. 435) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 17 rozporządzenia z dnia 20 grudnia 1920 r. o wykonaniu ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu nauczycieli, dyrektorów, instruktorów państwowych szkół zawodowych oraz seminarjów dla nauczycieli szkół zawodowych (Dz. Ust. Rz. P. № 3, poz. 12) otrzymuje brzmienie następujące:

„Wysokość wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, względnie za zajęcia równoważne z godzinami nadliczbowymi dla tych nauczycieli etatowych, którzy pobierają uposażenie według norm dla nauczycieli państwowych szkół średnich ogólnokształcących, wypłacana będzie z dołu za czas rzeczywistego zatrudnienia w godzinach nadliczbowych, a przy zatrudnieniu całorocznym — za dziesięć miesięcy.

Wynagrodzenie to ma wynosić miesięcznie za jedną godzinę lekcji lub zajęcia tygodniowo:

dla grupy I przedmiotów, z wyjątkiem rysunków odręcznych elementarnych i rzeźby elementarnej—według określenia § 10 niniejszego rozporządzenia — 1/28;

dla grupy II oraz rysunków elementarnych i rzeźby elementarnej—1/24;

dla grupy III — 1/22;

dla grupy IV—1/20 całkowitego miesięcznego uposażenia danego nauczyciela, według określenia art. 2 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 65, poz. 435).

Za czas przerwy w zajęciu w godzinach nadliczbowych, trwającej jednorazowo dłużej niż jeden miesiąc nie należy się nauczycielowi wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, z wyjątkiem wypadku, gdy przerwa została wywołana chorobą nauczyciela lub zarządzeniem władzy (np. ferjami świątecznymi, zawieszeniem zupełnym lub częściowym nauki w całym zakładzie lub w poszczególnych klasach z powodu epidemii, braku opatu i t. p.). W razie przerwy spowodowanej chorobą nie można wynagradzać godzin nadliczbowych przez czas dłuższy, niż trzy miesiące”.

§ 2. Po ustępie pierwszym § 8 rozporządzenia z dnia 20 grudnia 1920 r. (Dz. Ust. № 3, poz. 12) wstawia się ustęp następujący:

„Dopóki pracownicy państwowi pobierać będą dodatek drożyzniany, wymienieni wyżej kierownicy niższych szkół zawodowych pobierać będą uzupełnienie drożyzniane dodatku za kierownictwo szkoły, równające się miesięcznie kwocie marek w liczbie odpowiadającej iloczynowi powstałemu z pomnożenia każdorazowego mnożnika drożyznianego w poszczególnych klasach miejscowości przez 3”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 kwietnia 1921 r.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Skarbu:

Steczkowski

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

w z. *T. Łopuszański*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

Dr. J. Trzciański